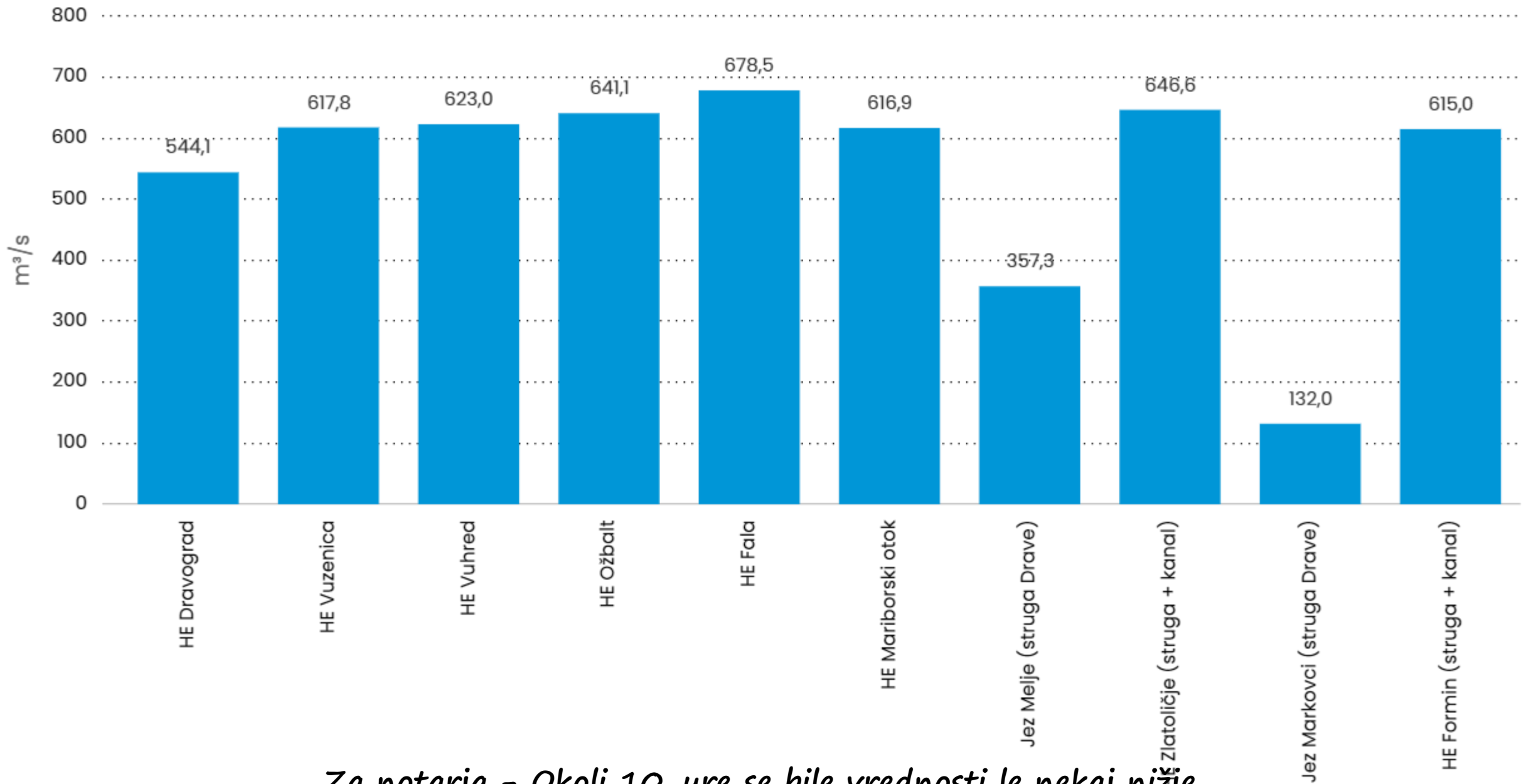

8. februar – Slovenski kulturni praznik

France Prešeren – Kam

Ja, kam pa? Na Ptuj, če je v Melju skoraj 400!

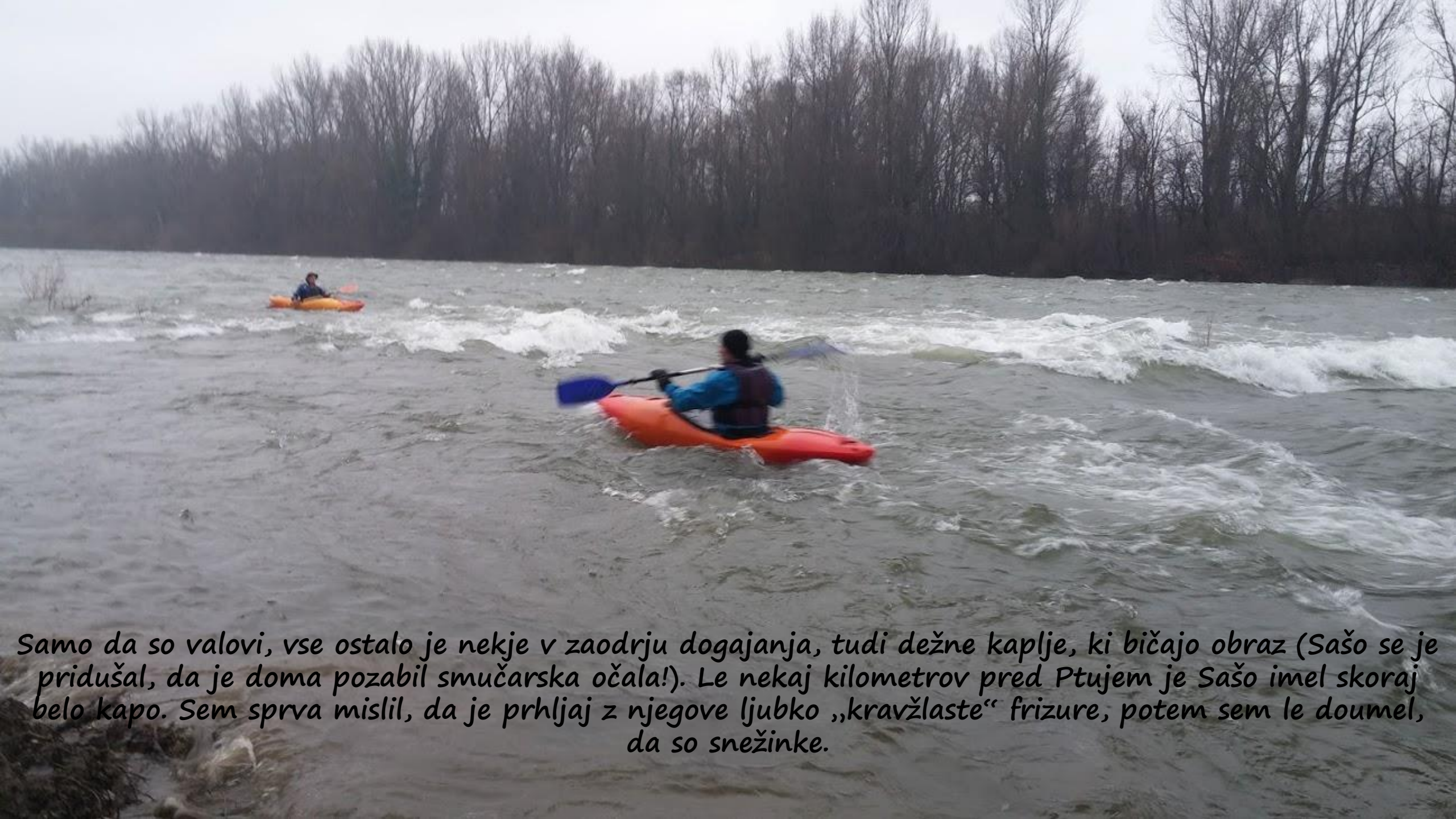

Za notarja - Okoli 10. ure se bile vrednosti le nekaj nižje.

TA VELIKE SO MIRINE.

Če si čofotalsko „ajhan“, potem tudi dež ni omembe vredna ovira!

Samo da so valovi, vse ostalo je nekje v zaodrju dogajanja, tudi dežne kaplje, ki bičajo obraz (Sašo se je pridušal, da je doma pozabil smučarska očala!). Le nekaj kilometrov pred Ptujem je Sašo imel skoraj belo kapo. Sem sprva mislil, da je prhljaj z njegove ljubko „kravžlaste“ frizure, potem sem le doumel, da so snežinke.

Med štartom in ciljem zaradi močnega dežja ni bilo možnosti za kakšno lepo slikco s kopalci na obali. Sva že na Ptuju! Sašo: „Se vidi grad za menoj, da bodo vedeli, da sva na Ptuju?“

Bravo, midva! Največja častilca Francetovih poezij!

Me je vseeno prepričal, da naj napišem: „Eden se je na vse pretege mučil, jaz pa sem z lahkoto po smučarsko pridrsal na pomol pri Termah!“

Še tako mogočna armada se s točke A ne more premakniti do točke B, če nima vrhunsko organiziranih transportno/oskrbovalnih podpornih enot. Pri čofotalcih BDS „špila“ v nulo!

Vse je relativno! Sašo je na vodi s težavo (skoraj zmrznjeni prsti) uporabil mobi. Mirin kuhanček mu je takoj povečal gibljivost otrplih prstov in v hipu se mu je vrnil tudi njegov značilni nasmeh.

Toplota v duši se manifestira tudi na obrazu.

*Kaj je pred dnevi oznanil hrvaški minister za zdravje? Da na/ob vodi ni nevarnosti za okužbo.
Kozarec kuhančka pa je menda že ekvivalent dvojni dozi cepiva!*

David je nekaj slik označil z – Še ujeti trenutki v Ptujski kleti.

*Zaključek Saševe analize:
Zaj...la nas je Mira z jutranjim
sporočilom, da se na jezu v Melju nekaj
dogaja.
Morali smo preveriti, če nas ne „farba“.*

Najtežji del današnje „avanture“ – po „kosilu“ ob 17. uri še peš na Sidro po avto. Tisto na vodi je bilo (kljub dežju in mrazu) pravi praznični užitek. **VSI STE BILI V NAŠIH MISLIH, TUDI FRANCE!**